

José Kruijjer

VERZWEGEN

Liefde raakt verloren als je niet zegt wat je bedoelt

ROMAN

José Kruijer

Verzwegen

NAU Uitgeverij Blaricum

*Tussen wat wordt gezegd en niet bedoeld
en wat wordt bedoeld en niet gezegd
gaat de meeste liefde verloren*

Khalil Gibran

Speciale publicatie Hoofdstuk 26 uit de roman
'Verzwegen' van José Kruijer ter gelegenheid van
het *Mercurs* gala (december 2017)

©NAU Uitgeverij Blaricum

Publicatie toegestaan o.v.b. bronvermelding

Over de roman *Verzwegen*

*Als een kostbaar verstopte oester
de mooiste parel van je leven blijkt te zijn*

Périne Monté staat aan de vooravond van de geboorte van *Pearls*, haar eigen glossy. Met haar jarenlange ervaring op redacties van bekende Nederlandse magazines is Périne gehard en geliefd in haar vak. En alles moet nu wijken voor haar droom: een eigen magazine. Zelfs haar geliefde zet ze plotsklaps buiten de deur.

Met haar toegewijde redactieteam doet Périne er alles aan om *Pearls* tot een succes te maken. Haar glossy wordt genomineerd voor een prestigieuze mediaprijs en Périne zelf voor mediavakvrouw van het jaar. Haar 'parelknopen' zijn haar dochter en zieke moeder, een nieuwe en vurige liefde voor een flamboyante gynaecoloog, een irritante zus en een jaloerse ex. Met flair, humor en zelfreflectie ervaart Périne de keerzijde van verzwijgingen.

Stralend of dof kunnen parels zijn, puntgaaf of gebutst. Prachtige parelmoeren van babyroze tot gitzwart. Parels: geliefd of gehaat, trendy of ouderwets, echt of nep. En al eeuwen verbonden met rouw en trouw. Achter elke parel zit een dikke knoop voor de volgende parel, zodat deze kostbare snoerlijn niet breekt. In de spannende roman *Verzwegen* karakteriseren parels enkele geliefden in Pérines leven. Want de dierbaren in onze levens zijn kostbaar en o zo kwetsbaar.

Hoofdstuk 26

In de gang van de *Pearls* redactie gonsde het van rumoer, het leek wel een zwermende bijenmassa, welke afkwam op gouden nectar. Sjeel had de hele organisatie als verrassing op zich genomen en de bespreekkamer was omgetoverd tot een boudoir vol stylisten. Hun freelancers hadden een styliste voor de make-up geregeld, er zou later een bekende kapper komen voor alle kapsels en de moderedactrice had gezorgd voor feestelijke outfits en bijbehorende tassen en natuurlijk enorme high heels voor wie het wilde. Het kantoor van Périne beneden was provisorisch verbouwd tot een kleedkamer en in de keuken stond een feestelijk gedekte brunchtafel klaar.

Périne keek haar ogen uit wat Sjeel voor elkaar had gekregen en er schoten een paar tranen in haar ogen. De galajurken voor haar en Sjeel had ze bij een couturehuis besteld en echt gekocht. Daarmee wilde ze hun ex-collega's een beetje mee aftroeven om te laten zien hoe succesvol *Pearls* in korte tijd was geworden. Aan de kledingtassen te zien waren hun japonnen ook gearriveerd en wauw, tal van populaire ontwerpers waren er, zo te zien aan de logo's, bij.

Ze liep een rondje over de redactieafdelingen en maakte met iedereen een praatje. Hoe tof was het dat ze in zo'n korte tijd een grote waardering hadden opgebouwd in tijdschriftenland? Ze hoopte dat iedereen vanavond zou genieten. Om een uurtje of vier zouden ook nog vijf *Pearls* lezeressen arriveren. Zij hadden een prijs gewonnen om vanavond ook aanwezig te mogen zijn. Vajèn en Maudy hadden dit samen bedacht en aan hen was de eer om deze vrouwen te begeleiden naar het DeLaMar. Alleen was Vajèn op het laatste moment op het idee gekomen om een livestream van de

aankomst te doen, zodat die via alle sociale media te bekijken was. Dus het kwam op Maudy neer die avond. Périne had zich voorgenomen om haar af en toe bij te staan. Want die twee waren soms vier handen op een buik.

Toen Sjeel aan de beurt was voor kap&make up dook Périne Sjeel's kantoor in voor wat rust. Ze moest eraan geloven dat het straks zover was: Het *Mercurus* gala. En *Pearls* was niet voor één maar voor drie categorieën genomineerd. Zouden ze er eentje winnen? Het kon bijna niet, *Pearls* was nog maar zo kort op de markt was. Maar het idee van nu al drie nominaties voor drie prachtige prijzen was alleen al de kroon op hun harde werken.

De taxi's waren stipt op tijd en voordat ze het beseften waren ze in hartje Amsterdam. Aan de Marnixstraat stond aan beide kanten van de rode loper een hoeveelheid cameraploegen, reporters, fotografen en natuurlijk de eeuwige paparazzi. De dames van *Pearls* draalden ietwat bij het uitstappen en kregen en masse complimenten van de aanwezige pers. In de foyer van het DeLaMar werden ze ontvangen met een glas champagne en hierna moesten ze in de rij voor de 'perswand.' De uitgenodigde pers wilde foto's van het hele team maken en solo van Périne, de hoofdredacteur en grote kanshebber op een van de drie prijzen straks.

Périne en Sjeel zagen tal van oud-collega's die nippend en etend zich een weg naar de Wim Sonneveldzaal baanden. Daar liep haar grootste adverteerder, meneer Goiree met een prachtige vrouw aan zijn zijde. Périne groef in haar geheugen of het zijn vrouw was of niet? Waar kende zij haar van? Ze zou er straks wel opkomen voordat ze een blamage bij hem zou slaan. Dat kon ze zich voor *Pearls* niet veroorloven.

Nadat hun team naar hun rij was begeleid, keken ze allemaal om zich heen. Wat hing er een enorm feestelijke uitgelaten sfeer. Het podium was prachtig uitgelicht en in plaats van een katheter hadden decorontwerpers twee grote opgestapelde magazines samengebundeld tot een passende praatplaats voor deze avond.

Sjeel kneep Périne in haar arm. 'Kom op meid, we gaan een prijs winnen vanavond, ik voel het gewoon.'

Maudy zat aan de andere kant van haar op haar telefoonscherm te kijken. Het leek net of ze van trots uit elkaar spatte.

Périne vroeg haar zachtjes of het goed gegaan was met de *Pearls* lezeressen. Maudy knikte vol overgave. ‘Périne, je gelooft het niet, Vajèn appte dat al meer de 28.000 *Pearls* lezers live meekijken.’

Périne was verrast door het hoge aantal en gaf Sjeel een stootje om het door te geven. Net voor het licht doofde hoorde ze Maudy zacht in haar oor fluisteren dat ze zo trots was dat ze vanavond naast haar mocht zitten. Périne voelde zich licht geroerd door die dankbare woorden van een van haar stagiaires. *Let the show begin*, dacht ze.

Na de gedreven openingsspeech door de alom geprezen vakvrouw, Franska Stuy, als voorzitter van *De Mercur*, verschenen in vogelvlucht de genomineerde voor alle vakprijzen op het scherm. Overweldigend hoe ze *Pearls* presenteerden, als nieuwkomer van het jaar. Er ging een applaus op in de zaal, even was er geen haat en nijd, er was bewondering vanuit de beste vaklieden uit de Nederlandse mediawereld.

Opeens hoorde ze haar naam en een groot applaus. Ze baalde ervan dat ze helemaal niet geconcentreerd had geluisterd, haar vermoeidheid speelde ook nu weer parten. Haar speech, het moest uit haar hoofd, zag ze toen ze in haar clutch zocht. Waar liet ze de clutch? Ze wierp hem bij Sjeel op schoot en liep statig naar voren. Eenmaal aangekomen op het podium viel alle last van haar af. Ze had het gemaakt. Gered op die overvolle bladenmarkt, haar droom. Oh, wat wilde ze dat haar moeder er nu ook bij had kunnen zijn. En hoe trots zou haar vader op haar zijn geweest als hij nog had geleefd. Ondanks een vervelende start, door haar breuk met Menno, was ze er vol voor gegaan. Genomineerd voor de *Mercur* Lancering van het jaar, genomineerd voor het *Mercur* Mediamerk van het jaar en ook genomineerd voor de *Mercur* Hoofdredactrice van het jaar. Het was ongelofelijk dat ze voor deze zo belangrijke categorieën de *Mercur*s prijs had gewonnen. Périne speehte uiteindelijk driemaal en ze deed het met een flair zoals ze het nog nooit had gedaan, genietend van de flitsende camera's.

Nadat ze de laatste prijs in ontvangst had genomen, probeerde ze zo rustig mogelijk op haar hoge hakken bij haar bijna dolgedraaide team te komen. Met hen, haar hele team, wilde ze op de foto. Zij verdienden het, zij waren *Pearls*.

In alle drukte sloeg Sjeel, glimmend van trots, een arm op haar heen, drukte een kus op haar wang en een glas champagne in haar hand. ‘Geweldig, je bekroningen, zag je haar kijken.’ Ze wees op een vorige collega die het woord jaloezie zowat uitgevonden had.

Périne bekeek de prijzen nog eens goed, ze wist direct de plek waar ze zouden komen te staan op kantoor. Tenslotte mochten ze er allemaal van meegenieten. Van alle kanten werd ze aangeraakt, de ene met een klop op haar schouder, de andere met een paar zoenen. Ze werd zelfs in haar arm geknepen, er werd gejoeld en duimen werden opgestoken. Wat een overweldigend gevoel gaf dat haar.

Tot haar verrassing stond meneer Goiree haar op te wachten bij de bar en onthulde een speciale cover van *Pearls* met haar foto erop toen Périne arriveerde. Ze was geroerd dat een van haar grootste sponsors zo had uitgepakt en Périne schudde dankbaar zijn hand. De meiden van de redactie openden tegelijkertijd confettikokers gevuld met glimmies in de vorm van miniparels, die binnen een mum van tijd over de gasten aan de bar neerdwarrelden. De camera’s flitsten achterelkaar en reken maar, dacht Périne, dit zijn de mooiste foto’s morgen in de kranten.

Haar kaken deden pijn van het lachen. Toen ze net naar een van haar relaties wilde lopen, tikte Jildou haar op een van haar schouders en gaf haar een kus ergens in haar opgestoken haar.

‘Geweldig Périne, ik wist bijna al zeker toen je met *Pearls* startte, dat dit eraan zat te komen.’ Ze proostte met haar glas tegen die van haar. ‘Ik gun het je, het blad is top. Het is een mooi zusje van ons blad, gelukkig kopen de lezeressen ze allebei’, lachte ze. ‘Je moet ook ooit een boek schrijven als in de stijl van *Pearls*, is een gat in de markt. E-book, luisterboek, zet hoog in!’ grinnikte ze, terwijl ze een spiesje met garnalen van het dienblad nam.

Périne goot de laatste slok champagne naar binnen en pakte direct een nieuwe aan van een voorbijlopende serveerster.

‘Kom Périne, een interview.’ Sjeel duwde haar in de richting van een knappe verslaggever.

‘Mevrouw Monté, van harte gefeliciteerd met uw *Mercurus* prijzen, dit is toch wel het mooiste compliment wat u na de lancering van *Pearls* wilde ontvangen, toch?’

Ze straalde. ‘Goed samengevat van u’, zei ze verlegen.

Sjeel voelde haar goed aan want na enkele vragen zat ze er helemaal doorheen. Ze zochten een rustige plek achter de schermen waarbij Périne zich allereerst onttreed van haar hoge hakken. Het was een goed idee geweest van Guido om toch overstag te gaan voor de behandeling die hij had voorgesteld. Ze was nu van die klachten verlost, ze had het veel eerder moeten doen. Alleen de vermoeidheid speelde haar nog parten naast de onrust over die onbekende brieven. Ze moest er niet te veel aan denken, nu het net wat rustiger was aan het ‘front’.

Périne zette puffend haar mobiel aan en keek met verbazing naar de hoeveelheid inkomende berichten. Ze wilde er maar een lezen, die van Guido. Het was jammer, dat hij door het congres niet bij haar kon zijn.

Lieverd, heb je op je eigen livestream gevolgd hoe je de welverdiende prijzen in ontvangst hebt genomen. Ook zag ik hoe sprankelend je er daarbij loopt, je bent om op te vreten. Ik ben supertrots op je. Heb je tijd voor me als de feestroes achter de rug is. Dan vieren wij het nog een keer. Veel liefs en kussen!

Ze werd nog weker van zijn woorden en de prijs voor deze succesvolle avond begon langzamerhand zijn tol te eisen. ‘Wil je een taxi voor me bellen, Sjeel?’

Een ding wilde ze nog maar: de *Mercurus* op haar nachtkastje en heel lang uitslapen.

COLOFON

Alle gegevens over de roman *Verzwegen*® José Kruijjer

Grafisch ontwerper omslag & binnenwerk

Marc Boom

Eindredacteur

Brenda Heeringa

Fotografie auteur

Patty Smit (Keykfotografie)

Songtekst 'Oceaan' van Racoon

P. Bukkens/D. Huige/S. Kroon/J. v.d. Weide/W. Van Belle) – Down Up
Music/ BMG Talpa Music

ISBN & NUR

ISBN 978-94-91535-76-5

NUR: 301

Uitgever

NAU Uitgeverij – Blaricum

Verzwegen is sinds 2017 ondergebracht bij de NAU Uitgeverij Blaricum.

Postbus 146, 1260 AC BLARICUM. Telefoon 035 5241932

www.nederlandseauteursuitgeverij.nl

Facebook: NAU Uitgevers

Facebook: auteur José Kruijjer

Voor de goede orde, zoals het hoort met auteursrechten: Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgenomen in een geautomatiseerd bestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze roman is verkrijgbaar in alle boekwinkels in Nederland & Vlaanderen. Prijs €19,99 – 282 pagina's

Als een kostbaar verstopte oester de mooiste parel van je leven blijkt te zijn

Périne Monté staat aan de vooravond van de geboorte van *Pearls*, haar eigen glossy. Met haar jarenlange ervaring op redacties van bekende Nederlandse magazines is Périne gehard en geliefd in haar vak. En alles moet nu wijken voor haar droom: een eigen magazine. Zelfs haar geliefde zet ze plotsklaps buiten de deur.

Met haar toegewijde redactieteam doet Périne er alles aan om *Pearls* tot een succes te maken. Haar glossy wordt genomineerd voor een prestigieuze mediaprijs en Périne zelf voor mediavakvrouw van het jaar. Haar 'parelknopen' zijn haar dochter en zieke moeder, een nieuwe en vurige liefde voor een flamboyante gynaecoloog, een irritante zus en een jaloerse ex. Met flair, humor en zelfreflectie ervaart Périne de keerzijde van verzwijgingen.

De Noord-Hollandse schrijfster José Kruijer (1972) is een echte juf. Naast haar tomeloze inzet voor 'haar' kinderen in de klas, is ze moeder van twee tienerzonen en echtgenote van Erik Kruijer. Als hobby zond ze jarenlang rake slagzinnen in en daarmee won ze vele cadeaus en vaak geldprijzen. Toen haar gezin – in haar ogen – daaraan gewend raakte, wendde ze haar woordeneraaijheid aan voor het schrijven van boeken.

Stralend of dof kunnen parels zijn, puntgaaf of gebutst. Prachtige parelmoeren van babyroze tot gitzwart. Parels: geliefd of gehaat, trendy of ouderwets, echt of nep. En al eeuwen verbonden met rouw en trouw. Achter elke parel zit een dikke knoop voor de volgende parel, zodat deze kostbare snoerlijn niet breekt. In de spannende roman *Verzwegen* karakteriseren parels enkele geliefden in Pérines leven. Want de dierbaren in onze levens zijn kostbaar en o zo kwetsbaar.

MNR: 301

NAU